dente maligno. apostate sicut illius non
consenserunt: nobis relinquentes
exemplum: ut quemadmodum ipsi ele
gerunt minimi fieri. sic et nos fi
amus. Nam qui laborem fugiunt.
et honores captant. illum se noue
rint imitari: qui sessionem alti
tudinem quam consimilem: et si non satis
terret eos illius culpa: terre
at vel vindicta. Omnia enim in
contrarium deuenerunt: ut forma
tus sit ad illudendum ei: et ignis
eterni paratus sit illi. Ad hec imitan
da. prudentiam nobis seminauerunt
sancti angeli: qui prius eam aliis in
dentibus tenuerunt. Sed et apostoli
hanc ipsam seminauerunt nobis:
qui recedentibus hiis qui sapientiam
huius mundi sequebantur: que stul
ticia est apud deum. et pruden
ciam carnis que mortem operatur et
inimica est deo: ipsi domino
adheserunt. Scandalizati enim il
li audientes de sacramento carnis
et sanguinis: ultra non erant cum eo.
Discipuli vero interrogati an et
ipsi vellent abire: responderunt. Ad
quem ibimus? Verba vite eterne
habes. Nec hemus fies. Hanc
prudentiam imitemur: quia multi
adhuc cum ihesu ambulant. donec
veniatur ad edendam eius car
nem et bibendum sanguinem illius:
ad communicandum scilicet passionibus
eius. Hoc enim et ibi illud et
ipsum sacramentum significat. Ex
hinc scandalizantur. et abeunt
retro: dicentes quia durus est hic
sermo. Nos autem cum apostolis simus pru
dentes: et dicamus. Domine ad
quem ibimus? Verba vite eterne
habes. non discedimus a te: viuifi
cabis nos. Non enim in solo pane
viuit homo: sed in omni verbo
quod procedit de ore dei. Non so
lus mundus habet delectationem.

Sed multo maior est in verbis
tuis. Unde et propheta. Quam dulcia
faucibus meis eloquia tua: super
mel ori meo. Ad quem igitur ibimus?
Verba vite eterne habes o domine:
et ea sunt super omnia que mundus
habet pre dulcia. Non solum autem
ipsa vita: sed et promissio vite eter
ne. et expectatio iustorum leticia
est: et tanta leticia ut omne quod
concupiscitur ei non valeat compa
rari. Hanc igitur prudentiam nobis
apostoli sancti seminauerunt. Martyres vero
manifestum est fortitudinem semi
nasse. Porro vero confessores
seminauerunt iusticiam: quam in omni
vita sua secuti sunt. Hoc enim
interest inter martires et confesso
res: quod martires petrum simul omnia
relinquentes. et abraham substan
ciam mundi in bonos usus ex
pendentes. Hii enim illi consum
mati in breui. expleuerunt
tempora multa: isti vero longa et
multimoda texere miracula
merita. Virgines sane planum
est quod temperantiam seminauerunt:
que sic libidinem calcauerunt.

In solempnitate sancti benedicti abbatis

Dixit symon sermo.
petrus ad ihesum. Ecce
nos reliquimus omnia.
In huius patris nostri preci
pua sollempnitate totis esset
viribus inclamandum. nisi nobi
lis lingua gregorii totum eius
itinerarium sermone magnifi
co collegisset: ita enim actus
eius et vitam veritatis eloquii
claritate depinxit: ut et sti
lus sanctarum maiestate scintillet
et sine stilo reluceat clariori.
Ex habundanti tamen post vocem tan
ti viri aliquid addemus cuius com
paratione nos non solum meloqui

tes: ſed et multos eē nō ignora-
mus. Hoc ſolū dixiſſe ſuffici- manū
at: qr ſolus iſte militare excel
ſo principi celeris habūdācius
pñtabit: et monachorū turmis
angelorū more uirtutibꝫ celoꝝ
adimplebit palacia. Quī re-
fulgens et ſplendidus miles
aſtabit imperatorio tribunali:
plenus uirtutibus infinitis. ag-
minibus innumeris comitatus.
conſiliarius regis. iudicās cum
eis. uinctus hoſtis antiqui in-
imicus. De eo plane eiusqꝫ
ſequentibus: dixit ſymon petrus
ad ihm. Ecce nos relinquimus oīa.
Amica quidem confabulacio ſy-
monis ad ihm: et ſermo
omni oratorio flore uenuſtior.
Dignuſqꝫ ſymon qui cū ſalua-
tore plenius loquitur. Symon
namqꝫ obediens iheſus ſaluator.
loquitur ergo obia cū ſalute: quia
ſolis obedientibus ſalus eterna
hereditario iure debetur. Hi tn̄
ibi ſit petrus. id eſt obia nō
uacillet aut titubet. ſed fun-
data ſit ſuper firma petra.
Et quid ait: Ecce nos relinquimus
oīa: et ſecuti ſumus te. Sol-
lempne uerbū: magna profeſ-
ſio: opus ſcm̄. dignū benedic-
tione. relinquere omnia et ſequi
xpm. Hec ſunt uerba uolunta-
rie profeſſoria paupertatis.
que monaſteria genuerunt. que
ſiluas clauſtra monachis. anacho-
ritis copioſius repleuerunt.
Hec enim ſunt de quibus pſal-
lit eccīa. propter uerba labiorū
tuorū ego cuſtodiui uias
duras: ꝓpter futura requiē
ꝑ labore. ꝑ paupertate diui-
cias: ꝑ tribulacione mercedē.
Magnū tamen eſt relinquere

omnia: ſed magis xpm ſequi. cū
multos oīa reliquiſſe. nec xpm
ſecutos fuiſſe legamus. Hic opus.
hic labor eſt: hic ſalutis ſum-
ma conſiſtit. Nec xpm poſſumus
ſequi. niſi omnia relinquamus:
qr exultat ad currendā uiā: et ut
oneratus eū ſequi nō pt. Nemo
cū ſarcinis enatat. ut ille diſ-
ciplīne ſecularis orator: quem
lingue nobilitas et profunditas
ſenſus paupertatis tantum con-
ſtituit. Merito relinquit oīa
qui ſequitur eū qui eſt ſuper oīa:
quī ſufficiencia tua ex eo. et eſt
deus oīa in oībus. Ecce inquit
nos relinquimus nō ſolū faculta-
tes mūdi: ſed et aīm quoqꝫ
cupiditates. Nec enim relinquit
omnia qui retinuit uel ſe ipſum:
ymo uero michil prodeſt ſine ſe
ipſo cetera reliquiſſe: quia de-
nullū aliud onus grauius eſt
homini quā homo ipſe. Quis
enim tyrannus crudelior. que ſe-
uerior poteſtas hominis: quā hoīs
ipſius uoluntas: Nunquā ſub ea
requieſcere: nunquā ſedē habet:
in quo amplius te ſibi ad obe-
diendū nouerit fatigari: eo
magis urget inſtigat et one-
rat: pietatis immemor. mag-
neſciens. Hoc enim proprium propria
uoluntas habet: ut quo obedi-
ens obedientior ſibi fuit: eo
amplius crudelioribus iniuri-
is eū interficit. Sola diligitur:
cū ſola digna ſit odio: princi-
piū iniquitatis. mortis infuſio.
deſtructio magna uirtutū.
Uenite ergo qui laboratis et o-
nerati eſtis ad onerū leuato-
rem: et ei uoce et ope reſpon-
dete. Ecce nos relinquimus omnia:
et ſecuti ſumus te. Attende quod
olim priuſquā uerbū caro fieret
et habitaret in nobis: ſeq

bant patres antiqui temporibus. q̄
deū ſolo ſpū ſolo ſpū adherē-
tes. Hunc nos ſequendo etiam
corpore adeo ut in pdā patres ter-
renis legūt habundaſſe diuicijs.
De ceteris. mī qui renunciauerit omībꝫ
que poſſidet: nō poſſit eius eē
diſcipulꝫ: qui cū eēt diues. fac-
tus eſt ꝓ nobis paup. Relinq̄-
de q° ſunt poſſeſſiones et ꝓprie
voluntates: ſi volumꝰ illū ſe-
qui qui nō habuit ubi caput ſuū
reclinaret: et qui nō venit fa-
cere volūtatē ſuā. ſed eius qui
miſit illū. ¶ Deqt. Quid q°
erit nobis. Iam oīa reliquit
petrus. iam nō ſolū ſequit'.
ſed et diu ſecutꝰ eſt: et nūc
p̄mū intꝛogat quid ſit accep-
turꝰ. Quid eſt petre. nūq̄
obliuiſ pmiſiſti in auribꝰ audi-
cione. non in pacti conuencōe.
Sed audite quid iam loq̄t dn̄s
deus: et attendite ſpem q̄
mūdo fluctuāte ſpare debe-
tis. Amē dico nobis: q' uos
qui reliqſtis oīa et ſecuti eſtis
me: in regeneracione cū ſede-
rit filius hoīs in ſede maieſ-
tatis ſue. ſedebitis et uos iu-
dicātes. Infinita prorſꝰ dul-
cedo miſeracionū dn̄i circa
pauperes: nec illos relinquit
in morte: ꝓ quibus ſeipſū
morti ꝓbuit et tormentis.
Vos inqt qui ſecuti eſtis me:
ſedebitis ſup ſedes iudicātes.
Quid eſt hoc aliud dicē: ni-
ſi conſequamini que ſequimini: ſi-
cut pſequimini: ſicut ſcriptū eſt.
inquire pacē et pſeque eā.
Sic q° currite ut cōphēdatis:
nec prius reſidere velitis q̄
ſedentē apphēdatis. et me-
reamini conſedere. Exultauit
ut gigas ad currēdā viam:
toto utiq; tempe quo in ter-

ris viſus eſt. et cū hoībꝫ co-
uerſatus eſt: nec reſedit do-
nec ad eū pueniret. que ipſe
conſtituit laboris et triſticie fi-
nem. Triſtis eſt inquiens aīa
mea uſq; ad mortē. Ergo cum
ſederit filius hoīs in ſede
maieſtatis ſue: qui prius ſedit
in ignominioſiſſimo ſupplicio
crucis: interrogatꝰ contumelijs
pit et tormēto: ſedebitis et
uos iudicātes. A quibꝰ nunc
iudiciū incipit. qui minime da-
tis regnie nobiſipis: ſicut et
ille non iudicare ſed iudicari.
nō miniſtrari venit ſed miniſtra-
re: illic vē ſedebūt ſedes in
iudicio. Filius eīn dei. ſalua
tn̄ indiuiſibili naturarū vni-
tate. ſcdm̄ q' deus ē ſedet a
dextris dei: ſcdm̄ q' homo
aſſiſtit nūc vultui dei ꝓ nobis.
Hec erit ei ſeſſio triūphalis do-
nec ſit deus omīa in omībꝫ:
id ē corpus capiti tanta pace
iungat ut ſimꝰ ei ſimiles et
ſi non pares. Adhuc eīn ne-
gat a iudeis: a gentibꝫ ſub-
ſannat. lacerat ab hereticis: a
falſis xp̄ianis ꝯuit' impugnat':
et tu eum putas reſidere qe-
tū nec attendē ſupborū ocu-
los. malignanciū impetꝰ. re-
pugnanciū voluntates. Sed
in regeneracōe ſedebit cum
ſedentibꝫ. cū nos in ſinceriſ-
ſimū nitore in utraq; ſubſta-
cia repullulabimꝰ: et ipſe
deſtructis inimicis cū amicis
intrabit in glām. angelos
hoībꝫ vnitate ſempiterna
coniūgēs: et dāpna vtē ſinta-
tis reſarciēs. Hoc aūt totū
erit in regeneracōe. Sta-
iſta regeneracio que terram
renouabit et celū: terrige-

nas celicolis confederabit: et
perpetue pacis fonte indefessa per-
fluctione refundet. Constat autem
quod una est generatio et due rege-
nerationes: et in generatione qui-
dem quam ex radice viciata con-
trahimus corporis mortalitate: ani-
me autem iniquitate reple-
tur. In regeneratione vero bap-
tismatis ubi nos oportet nas-
ci denuo: anime quidem purgatur ini-
quitatibus. sed corporis mortalitas
non aufertur. Necessaria est ergo a-
lia regeneratio scilicet resurrectio:
in qua reparetur corpora configura-
ta corpori claritatis Christi: si tamen
corda prius fuerint reformata
ad mansuetudinem et humilitatem
cordis ipsius Christi. Unde et beatus
qui habet partem in resurrectione
prima: pro eo utique quod futurus est
particeps et sede. In hac ergo re-
generatione cum sederit filius
hominis etc. Hoc est quod alio in
loco scriptura loquens. pro confusione
sua inquit duplici et rubore
laudabunt partem eorum. Duo enim
habet ex paupertas sequentium
dominum: afflictionem videlicet
et vilitatem. Unde propheta. Vide
inquit humilitatem meam et labo-
rem meum. Propterea ergo in terra
sua duplicia possidebunt: ut pro
vilitate sit honor iudiciarie pote-
statis. pro afflictione refrigerium
placidissime sessionis. Tunc
ergo sedebimus nos quorum modo nec cor-
pus nec anima sedet: in quibus
sedatum nichil. nichil modo hic
quietum. nichil in eodem statu per-
manet. Tunc liberabimur ab in-
quietudine mobilitatis. Cor-
pus enim nostrum sedere non permittit:
hic illud impediat. et presentis
sensus doloris. et future mor-
tis anxietas: quia passibile est

et mortale. Sed et spiritus ipse
nullam habet requiem ob expecta-
tionem spei. et timoris sollicitu-
dinem. Erit autem tunc anima reque-
scens in spe singulariter constituta
liberata a sollicitudine: sed non ab
expectatione. Fiet autem hoc post
mortem carnis: sed ante diem iu-
dicii. In die autem illa cum sederit
filius hominis. perfecte et ex omni parte
sedebimus: quia nec corpus doloris
sensu turbabitur: nec anxiabitur
timore mortis. impassibilitatis et
immortalitatis duplici stola glo-
rificatum. Liberi quoque erimus quod ad
animam pertinet ab expectatione
et sollicitudine universa. nichil
nunquam habentes. nichil deinceps
penitus metuentes: et perfectissima
securitate. et securissima perfectione.
Sedebitis autem dominus. ait ve-
ritas. Sollempnis sessio. quieta
quies. plena sufficientia. Filii
hominum usquequo gravi corde: ut
quid diligitis vanitatem et quaeri-
tis mendacium. Gloriam enim quam ab
invicem quaeritis: vana utique et
mendax: quia vani filii homi-
num mendaces filii hominum: et gloriam
que a solo deo est non vultis: glo-
riam sine dubio manentem et ve-
ram. Miseri et miserabiles:
qui pro brevi voluptate torrentem
perditis voluptatis. et divina
vobis intercipitis munimina: ut
numquam satiemini ab uberibus con-
solationis eius. Et ne magne
promissionis dulcedinem longi-
nimis expectatio contorqueret
mentis nostre mobilitatem sermo-
ne temperat dulciori. Sicut
enim ipse figmentum nostrum: quia
dilationis moras pusillam-
nimitas nostra non sustinet: ipse
et benignitate sua huic quoque
obviat cogitationi et occur-
rit etiam ex hac parte. Omnis

qui reliquerit domū aut prēm
aut mrēm. aut frēm aut vxorē
aut filios aut agros ꝓpt᷑ nomē
meū: centuplū accipiet et vitā
etnā possidebit. Obstructū est
certe os loquenciū iniqua: itaqꝫ
confundat᷑ omīs iniqua agen
tes supuacue: habemus enī pro
missionē vite huius que nunc
est ꝑiter et future. Manifes
tius est ꝑ ntis centupli ꝓmissio
ne ex eo intimiri qd᷒ sequit᷑:
et vitā etnā possidebunt. Sz
ne quis omīo obstinatis dissi
mulādi locus remaneat: ua
do ad ewāgeliū scḋm marcū.
ubi apte declarat᷑ tpis huius
centupli eē ꝓmissionē. Ait enī
dns. Nemo est qui reliquerit
prēm aut mrēm. aut frēm aut
sororē aut agros ꝓpt᷑ me et ꝓpt᷑
ewāgeliū: qui nunc accipiet
centies tantū in hoc tempe do
mos et fres et cetea que sequū
t᷑: et ut magis miremur: nec
ꝓmissionē hanc licet huius sit
tpis exhiberi de tpalibus esti
metis: additū ē tamē psecu
cionibus. Quid enī in psecucio
ne positi terrene substancie sē
mies acceperūt: qn̄ etiā ꝗpp̄
sua bonorū corpm data est ī ma
nus impiorū. Quid g᷒ dicit cē
ties tm̄ domos aut fres et cē.
scḋm carnē nunc intelligi pos
se. uel ex eo manifestū est. qꝫ
centū mres accipit nemo: ita
uero si ꝑ commutacōe possessio
nū et amicorū affectione que
mr̄ eclos est ꝓmissionē hanc
volumus intellige: aliqbus qdē
sed nō omībus poterit conuenī
re. Nonnullos enī sanctorū circa
hac et huana cōsolacōe no
uimus caruisse. In corde g᷒ et
in ~~oure~~ ·ī· homīe interiori centuplū

istud queras nec᷑ est: ut habeas
nūc quidē fructū tuū in sanctifi
cacionē. finē uero vitā eternā.
Qui g᷒ nondū centuplū accepe
rūt. scrutent᷑ corda sua: et
vniūsa viarū suarū studia
diligent᷑ examinēt: nec dubi
um quin inueniat angulū et
diūsoriū qd᷒ saluator nō nouit.
sed uulpes foueas habet. et
volucres celi nidos: magis
aut ꝑfcus relinquat omīa.
nō querat que sua sunt. n.
sibi retineat: nichil aliis.
Sunt enī pleriqꝫ qui licet ꝓpa
exaltacionē voluptatesqꝫ sa
tis despiciāt: ꝓpinquis tn̄
suis quodamō retinent qd᷒
debuerat reliquisse: ingenua
sollicitudiē et religiom conf
ria ꝑ eis utiqꝫ laborātes. Qn̄
ti enī monachorū dū ꝑntibus su
is plus iusto consulūt: suas
aīmas ꝑdiderūt. Ergo re
linquat omīa. solū sequant᷑
xp̄m: soli xp̄o placē contendat.
et beneplacito voluntatis eius
ꝑuigili adhereat sollicitudie.
haut dubiū quin experiant᷑ illi
co. qꝫ relinquētibus omīa et se ꝑolbat᷑
quētibus se beatus: Centuplū
inquit accipiet: et vitā et᷑
na possidebit. Illud enī in
via accipit᷑ ad solaciū: illa
uero ad beatitudinē ī patria pos
sident᷑ uestri. Sed quid
est centuplū istud nisi visita
ciones consolacōes atqꝫ ꝑmi
cie spūs: qui sup mel dulcis
est: nisi testimoniū consciencie
me: nisi leta et iocundissima
iustorū expectacio. nisi memoria
habundancie suauitatis dei. et
magna vē multitudo dulce
dinis eius: qua nec inexp
tis ullis uerbis qsqꝫ pt explicare.

Non pr̄ aut mr̄. nō domꝰ aut a
ger. non cibus aut veſtibꝰ. non
terrenū aliquid aut corpale. ſꝫ
plane hijs omnibus delectabilius
ſup̱ hec omīa dulcius atq; iocūdiꝰ
eſt. Qui ſic ſpecialit̄ totius ewan
gelice lectionis exempl̄ ſus aſſigna
ri pt. quēadmodū pr̄i et ma
giſtro nr̄o bndc̄o bt̄o. hic a pue
ricia mūdū cū flore reliquit. et
currētē xp̄m cur ſu rapidiſſimo
ſecutus eſt. nec deſtitit donᵉ
conſeq̄ret. Quis int̄ iudicātes
ſublimius iudicabit. quis ita
centuplū iam hac vita ~~ſuſcepit~~
recepit. Quis vitā etnā glo
rius ~~videm~~ poſſidebit. Cuius
nos intercessione ſue grē largi
tate ad p̄ntis vite conſolacio
nē et et̄ne poſſeſſionē nob
amminiſtrare dignet. qui ne
et vitā habeamꝰ et habun
dancius habeamꝰ. ihūs xp̄c
dn̄s nr̄ qui ē bndc̄us in ſecu
la Amen.

De ſc̄o benedicto

Iſte ſanctus digne vertit in
meōria hoīe. Si ſicutꝰ
et nos viri videntes paup
tatē nr̄m in virga indignaci
onis dei. ſi vigiri gracie non
negligimꝰ qd̄ portamꝰ. de
votis ſemp̱ affectibꝫ eorū no
bis amplectenda meōria qui
ea ſeruit. et ardētē ſtudio
ſuo quo ea ſeruit et qua. Ro
ꝯ ipi nr̄is honoribꝫ aut ſauo
ribus egeant. Vn̄ eciā con
gruē ſatis in meōria verti
digne et non q̄ neceſſarie
phibent. Quo eīn minꝰ indi
gent magis digni. Aliogn̄
qui et in carne poſitus plus
appetit mala mūdi ꝑpeti qm̄
laudes. qm̄ nō magis inte
ligit bonis celeſtibꝫ p̄fruī
qm̄ vite huiꝰ ſauoribꝫ extol
li. et in dei p̄ncia qm̄ in meō
ria hoīm delectari. Ceterū ſic
celeſtis gloria niſi multū deſi
derata non acquirit. ſic ter
rena qui magis ambit minꝰ
meret. Conuincit dn̄m nō ama
re. qui ſeruos eius quibꝫ p̄
notis et obſeq̄js non hono
rat. nec digne gratus eſt ca
piti. qui membris fuit inde
uotus. Deinde et in phariſeo
dn̄s exprobrat ſynagoge q̄ nec
caput eius vnxerit oleo. cu
ius pedes eccleſia vngit vn
guento. nec ipſi iudeis dim
nitati extiterit tam deuota.
qm̄ hec humilibꝫ eciā mēbris eꝰ.
Iſta in et eiuſdē vox eſt. In
aut nimis honorificati ſūt
amici tui deus. nō illi inq̄m
ſed michi. Quis nō hūc btm̄
bndcm̄ amicū dm̄ dubitare
quis poterit. a fructibꝫ eiꝰ
cognoſcamꝰ eū. alioqn̄ ſi
ore duorū vel triū teſtiū ſtat
omē vbū. duos illos diſcipu
los qui viderūt. ſed et triū
qui eidē apparuit virū reue
rendi habitus audiamꝰ. q
in celū hodie dilcūs dm̄ bn
dcūs aſcendit. Felix qui in ex
itu ſuo teſtiōnū dilcōis ac
cepit. prius eīn in futō omīa
reſeruabat merita. Cū autē
dedit dilcō ſuo ſopnū. ecce
hēditas dm̄. Merito proinde
et hunc et ceteros amicos do
mini honorat eccleſia. nec
ignorat exhibitū capiti. quic
quid mēbris exhibet honoris
et reuerēcie. ſibi eīn ~~vendi~~
vendicat vcrbū illud dn̄i qd̄
hodierna recolit die. quid
moleſti eſtis mulieri. Opus
eīn bonū operata eſt in me.
Preſsus iam eſt frēs. opꝰ bonū

de ſc̄o bndc̄o